

Interpretacja indywidualna

ID informacji: 650267

Kategoria informacji: Interpretacja indywidualna

Status informacji: Aktualna

Data publikacji: 2025-07-25T13:02:29.345

Tytuł (teza): Brak możliwość skorzystania ze zwolnienia przedmiotowego, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 131 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Autor informacji: • Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Data wydania: 2025-07-23T13:16:47.753

Sygnatura: 0115-KDIT3.4011.396.2025.5.KP

Słowa kluczowe: • cel-cele mieszkaniowe
• kredyt
• spadek
• ulga-ulga mieszkaniowa

Przepis: • [PIT] Ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych-
Rozdział 3-art. 21-ust. 1-pkt 131
• [PIT] Ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych-
Rozdział 3-art. 21-ust. 25

Zagadnienie: • Ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych-
Zwolnienia przedmiotowe.-Zwolnienia od podatku
dochodowego.-Sprzedaż nieruchomości i praw
majątkowych.

Załączniki: brak

Treść:

Interpretacja indywidualna

– stanowisko nieprawidłowe

Szanowna Pani,

stwierdzam, że Pani stanowisko w sprawie oceny skutków podatkowych opisanego stanu faktycznego w podatku dochodowym od osób fizycznych jest nieprawidłowe.

Zakres wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej

24 kwietnia 2025 r. wpłynął Pani wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej. Uzupełniła go Pani pismem z 23 maja 2025 r. (wpływ 23 maja 2025 r.) oraz pismem z 22 czerwca 2025 r. (wpływ 8 lipca 2025 r.) – w odpowiedzi na wezwania. Treść wniosku jest następująca:

Opis stanu faktycznego

W uzupełnieniu wniosku z 23 maja 2025 r. wskazała Pani:

W 2024 odziedziczyła Pani dwie nieruchomości mieszkalne, w tym jedną obciążoną kredytem hipotecznym, który został zaciągnięty przez spadkodawcę.

Druga nieruchomość bez obciążeń została sprzedana w 2024 roku, a środki ze sprzedaży zostały przeznaczone na spłatę tego kredytu hipotecznego.

Następnie złożyła Pani zeznanie podatkowe PIT-39, jednak nie skorzystała Pani z ulgi mieszkaniowej z uwagi na wątpliwości, czy spłata odziedziczonego kredytu hipotecznego może zostać uznana za własny cel mieszkaniowy, dający prawo do odliczenia tego kredytu od dochodu.

W uzupełnieniu wniosku z 22 czerwca 2025 r. wskazała Pani:

W 2024 r. w wyniku dziedziczenia spadkowego otrzymała Pani dwie nieruchomości po swojej zmarłej mamie A.A (zm. (...) 2023 r.). Pierwsze mieszkanie znajdowało się w X przy ulicy A1, natomiast drugie w Y przy ulicy B1.

Oprócz Pani oba mieszkania odziedziczyła jeszcze Pani siostra B.B.

Pozostali spadkobiercy dziedziczyli wyłącznie jedno z mieszkań: byli to wuj C.A (brat zmarłej) oraz wdowa po Pani ojcu D.D z drugiego małżeństwa wraz z małoletnim synem E. D.

Łącznie oba lokale posiadały sześciu współwłaścicieli.

Pani mama mieszkanie X nabyła w wyniku zgonu swoich rodziców, F i G.A (zm. (...) 2023 r. i (...) 2022 r.), dziedzicząc je razem z bratem C.A w udziale 1/2. W skład masy wchodził wtedy jeszcze samochód F (...) o wartości 1 250 zł. Ponieważ Pani i siostra dziedziczyłyście automatycznie także ten samochód po śmierci matki, przenieśliście Panie na wuja C swoje udziały poprzez umowę darowizny z dnia (...) 2024 r.

Z kolei mieszkanie X nabyła Pani w wyniku dziedziczenia ustawowego w dniu (...) 2023 r., gdy matka zmarła. Pani wuj C.A otrzymał 1/2 części spadku, natomiast Pani z siostrą B.B po 1/4 części.

Ponieważ mieszkanie nie było obciążone kredytami, po wspólnym uzgodnieniu, postanowiliście Państwo je wystawić na sprzedaż. W dniu (...) 2024 r. po sporządzeniu aktu notarialnego sprzedaliście Państwo lokal X w cenie 320 000 złotych.

Kwotę podzieliście Państwo zgodnie z udziałami. Wcześniej wszyscy spadkobiercy zostali zwolnieni od podatku od darowizn i spadków po spadkodawcy.

W tym czasie zdecydowała się Pani wrócić do Y, aby zamieszkać na B1 w drugim mieszkaniu na stałe i uregulować zobowiązania.

To mieszkanie w Y stanowiło współwłasność spadkodawczyni razem z ówczesnym mężem H.D (Pani ojcem), które zakupili (...) 1999 r. na kredyt hipoteczny. Ten został spłacony, ale Pani ojciec zaciągnął kolejne zobowiązanie w dniu (...) 2012 r., co stało się przedmiotem sporu w toku rozpraw rozwodowych.

W wyniku wyroku sądu orzekającego o separacji z dnia (...) 2013 roku A.A (wtedy D) dokonała podziału majątku pozostającego we współwłasności; w skład masy wchodziły: lokal mieszkalny w Y, samochód marki (...) i domek letniskowy (...). Między rodzicami doszło do porozumienia: w zamian za zrzeczenie się współwłasności samochodu i domku

matka nie płaciła swojej części rat kredytu, które zobowiązał się w całości pokryć H.D. Decyzję podtrzymał sąd na sprawie rozwodowej z dnia (...) 2016 r. Po rozwodzie Pani ojciec wszedł w ponowny związek małżeński z D.D, z którą następnie miał dziecko E.D. Po śmierci taty w dniu (...) 2022 r. mama odziedziczyła całkowitą część jego kredytu (1/2). Druga część przypadła D.D i małoletniemu synowi E. Tak więc z całej masy spadkowej mama ostatecznie odziedziczyła tylko mieszkanie w udziale 1/2 wraz z kredytem hipotecznym, co przeszło po jej śmierci na Panią, siostrę i D.D wraz małoletnim synem E.

Mieszkanie przy ulicy B1 w części po matce nabyła Pani dziedziczeniem ustawowym, a w części po ojcu w wyniku postanowienia sądu z dnia (...) 2023 r., o które Pani wniosła, chcąc inaczej podzielić majątek, gdyż siostra spadek po ojcu odrzuciła, a matka miała wciąż swoją część lokalu (1/2), zanim zmarła.

Dlatego na stan dzisiejszy lokal po śmierci rodziców posiada obecnie aż czterech spadkobierców: Panią (I.D), Pani siostrę B.B oraz wdowę D.D wraz z synem E.D.

Pani udział wynosi 1/4 i 1/6 (od obojga rodziców), siostry 1/4 (tylko część matki), natomiast Pani D i E mają udział po 1/6 (tylko część ojca). Na mieszkaniu tym ciążył kredyt hipoteczny zaciągnięty dnia (...) 2012 r. w (...) (obecnie w upadłości) we frankach szwajcarskich przez ojca i matkę. Kredyt był przeznaczony na remont mieszkania, który ojciec zrealizował na przełomie 2012 / 2013 roku. Po śmierci ojca matka nie była w stanie spłacać swojej części kredytu, co wygenerowało długi.

Od czasu sprzedaży mieszkania w X, tj. (...) 2024 r. użytkuje Pani lokal w Y na B1.

Z kwoty po sprzedaży mieszkania zgodnie z Pani udziałem w mieszkaniu X, tj. 1/4, czyli około 78 000 zł 50 gr, pokryła Pani zaległości w kredycie hipotecznym w kwocie 14 723,71 franków (stan z 3 lipca 2024 r.), czyli około 20 000 złotych. Po uregulowaniu zaległości dowiedziała się Pani, że do końca spłaty kredytu zostały jeszcze cztery miesiące poczynawszy od 31 lipca 2024 r. do ostatniej raty w grudniu na łączną kwotę 3 419,37 franków. Rata miesięczna wynosiła 576,44 franków, tj. około 2 500 zł. Kredyt spłacono całkowicie w dniu 31 grudnia 2024 r.

Ponadto istniały także długi spółdzielcze związane z niezapłaconym czynszem (około 10 000 złotych), gdyż po śmierci taty lokal w Y nie był wynajmowany przez rok, a jego żona-wdowa nie zajmowała się tym wcale, mieszkając w V.

Więc aby uregulować te zobowiązania Pani i siostra usiłowały się porozumieć z D.D.

Ustaliły Panie że:

- a) długi w spółdzielni mieszkaniowej „(...)” w Y pokryje Pani i Pani D po połowie, tj. 5 000 złotych,
- b) zaległość kredytu nieopłaconego przez matkę po śmierci ojca ureguluje Pani całkowicie w kwocie około 20 000 złotych po przeliczeniu kursu.

Sporną kwestią okazała się spłata następnych rat kredytu frankowego w kwocie 576 franków, tj. około 2 500 złotych w zależności od kursu. Ostatecznie:

- a) Pani płaciła swoją część po obojgu rodzicach: tj., około 1 200 zł. (5/12, czyli około 41% udziału mieszkania),
- b) Siostra płaciła swoją część, tj. około 700 zł (% , czyli około 20%),
- c) Pani D (i jej syn E) odmówiła spłaty swojej części rat, tłumacząc to tym, że spłacała wcześniej kredyt we współwłasności z Pani ojcem, jej rata to około 900 zł (1/6 i 1/6, 30%).

W tym przypadku Pani i siostra B podzieliły się ratą pani D i E po połowie, gdyż zależało Paniom na jak najszybszym spłaceniu tego kredytu. Płaciły Panie około 500 zł + Wasze własne zobowiązania w zależności od kursu franka.

Ostatecznie, Pani – I.A, poniosła następujące koszty związane z zaległościami na B1:

1. Uregulowała Pani dług spółdzielczy w kwocie 5 000 złotych,
2. Uregulowała Pani dług frankowy w kwocie 20 000 złotych,
3. Płaciła Pani cztery raty kredytu, poczynwszy od lipca do grudnia, w tym połowę raty innej współwłaścicielki, tj. razem około: 1 700 zł.

Łącznie: $78\,000 - 5\,000 = 73\,000$ (spółdzielnia)

$73\,000 - 20\,000 - (1\,700 \times 4 = 6\,800,88 \text{ zł}) = 46\,000,18$ (kredyt)

Całość spłat zaległych wyniosła: 46 000,18 zł!

Całość spłaty kredytu wyniosła: 41 000,18 zł!

Tak kolosalne kwoty zaległości kredytowych znacznie obciążły Pani budżet pomimo posiadania pracy i użytkowania mieszkania oraz zaległości kredytowych części ze strony ojca, które nie były brane pod uwagę w tym wniosku, gdyż nie stanowiły długów mieszkaniowych.

Natomiast w kwietniu dowiedziała się Pani, że musi zapłacić podatek PIT-39 związany ze sprzedażą mieszkania w X. W tym samym czasie utraciła Pani zatrudnienie, co położyło Panią w bardzo trudnej sytuacji. Obliczyła więc Pani podatek należny skarbowce: tj. około 15 000 złotych z pomocą Urzędu Skarbowego. Od Krajowej Informacji Skarbowej dowiedziała się Pani, że nie może odliczyć odziedziczonego kredytu, gdyż go Pani nie zaciągnęła osobiście.

Mając oszczędności w kwocie ok. 20 000 złotych, Urzędowi zapłaciła Pani 10 000 złotych. Mając drugą połowę 10 000 złotych jako bufor na przetrwanie, poprosiła Pani Urząd Skarbowy o rozłożenie zaległości w około 5 738 zł na raty. US odmówił rat, wniosła Pani odwołanie, na które odpowiedź ze strony US Pani czeka. W tym czasie Urząd Skarbowy wszczął postępowanie egzekucyjne, którego wykonanie doprowadzi Panią do braku środków do życia, gdyż użytkuje Pani lokal na B1.

Wniosła Pani odwołanie i wciąż czeka na decyzję.

Jednak mając w pamięci informacje od KIS, postanowiła Pani poprosić o indywidualną interpretację przepisów prawa, które pozwoliłyby Pani odliczyć kredyt hipoteczny od przychodu, a nawet całość poniesionych wydatków lokalu B1, co przełożyłoby się na zmniejszenie kwoty potrzebnej do zapłaty podatku.

Pytanie (ostatecznie sformułowane w uzupełnieniu wniosku z 22 czerwca 2025 r.)

Czy w opisanej sytuacji może Pani odliczyć od przychodu środki poniesione na spłaty zaległości obciążające nieruchomość w Y zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt 131 ustawy, mimo że kredyt hipoteczny na tym mieszkaniu nie został pierwotnie zaciągnięty przez Panią, tylko przez Pani rodziców? Czy spełnia Pani kryterium wydatków na cele mieszkaniowe?

Pani stanowisko w sprawie (ostatecznie sformułowane w uzupełnieniu wniosku z 22 czerwca 2025 r.)

Uważa Pani, że może odliczyć od przychodu wartość kredytu hipotecznego w kwocie 41 000 złotych, gdyż jego spłata służyła zabezpieczeniu lokalu mieszkalnego, w którym obecnie Pani żyje. Zależało Pani na uporządkowaniu spraw majątkowych i przejrzystej sytuacji mieszkaniowej, tym bardziej gdy pani D nie wyrażała woli współpracy w kwestii spłaty kredytu, który na niej także ciążył. Z własnej dobrej woli (i Pani siostry) pokryła Pani jej część kredytu, gdyż nie musiały Panie tego robić. Mogła Pani także odrzucić spadek po matce (i ojcu), ale zdecydowała się Pani z pełną świadomością przyjąć na siebie zobowiązania kredytowe i podjąć próbę ratowania swojego domu w Y, w którym się Pani wychowała.

W takim samym stopniu uregulowała Pani długi spółdzielcze, gdyż spółdzielnia zamierzała wystąpić z nimi do sądu. Mimo, że mieszkanie przy ulicy B ma czterech spadkobierców, fizycznie tylko Pani zajmuje lokal i dba o niego, płacąc regularnie czynsz, wydatki związane

z energią elektryczną i ogrzewaniem i inne jak np. coroczne sprawozdanie z użytkowania wody. Ponadto mieszkanie wymagało drobnych napraw, między innymi gniazdek elektrycznych oraz bardziej skomplikowanej wymiany baterii w zlewie. Również zakupiła Pani nową lodówkę, która bardzo odciążała rachunki za prąd, ale przede wszystkim poprawiła komfort przechowywania żywności. Niestety, nie ma Pani faktur za te naprawy i wymiany, jedynie paragony.

Dodatkowo to właśnie Pani poniosła najwięcej kosztów związanych z mieszkaniem na B1 jako spadkobierczyni dziedzicząca największą część (41%), gdyż (...) nie brał pod uwagę podziału majątku, wyłącznie kwoty zaległe. Podobne stanowisko przedstawiła spółdzielnia mieszkaniowa. Pani i inne spadkobierczynie przyjęłyście taki podział, gdyż był on po prostu sprawiedliwy i bardzo przejrzysty dla Was w kwestii długów.

Ponadto odliczenie tego kredytu (i wydatków ze spółdzielni) znacznie poprawiłoby Pani obecnie bardzo trudną sytuację życiową związaną z nagłą utratą pracy i zaległościami w Urzędzie Skarbowym. Tym bardziej, że zapłaciła Pani US część podatku, a więc nie uchyla się Pani od zobowiązań względem niego. Jest Pani osobą prowadzącą samotne gospodarstwo domowe bez własnej działalności gospodarczej. Co prawda zarejestrowała się Pani w Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna, jednak nie przyznano Pani prawa do zasiłku, który pomógłby Pani w tej sytuacji. Zapłacenie pełnej kwoty zaległości naraża Panią na brak środków do życia albo zadłużania się w spółdzielni w przypadku braku regulowania czynszu.

Tak więc wydatki poniesione na mieszkaniu przy ulicy B1 w kwotach 41 000 lub 46 000 zł spełniają kryteria celów mieszkaniowych oraz mogą zostać odliczone od przychodu, zmniejszając kwotę podatku PIT-39.

Ocena stanowiska

Stanowisko, które przedstawiła Pani we wniosku jest nieprawidłowe.

Uzasadnienie interpretacji indywidualnej

Podstawową zasadą obowiązującą w przepisach ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 226 ze zm.) jest zasada powszechności opodatkowania, która wyrażona została w art. 9 ust. 1 tej ustawy.

Zgodnie z jego treścią:

Opodatkowaniu podatkiem dochodowym podlegają wszelkiego rodzaju dochody, z wyjątkiem dochodów wymienionych w art. 21, 52, 52a i 52c oraz dochodów, od których na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej zaniechano poboru podatku.

W myśl art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a-c ww. ustawy:

Źródłem przychodów jest odpłatne zbycie, z zastrzeżeniem ust. 2:

- a) nieruchomości lub ich części oraz udziału w nieruchomości,
- b) spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego lub użytkowego oraz prawa do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej,
- c) prawa wieczystego użytkowania gruntów

- jeżeli odpłatne zbycie nie następuje w wykonaniu działalności gospodarczej i zostało dokonane w przypadku odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych określonych w lit. a-c – przed upływem pięciu lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło nabycie lub wybudowanie, w przypadku zamiany okresy te odnoszą się do każdej z osób dokonującej zamiany.

Powyższy przepis formułuje generalną zasadę, że odpłatne zbycie nieruchomości lub praw wymienionych w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a-c ww. ustawy, przed upływem pięciu lat, licząc od

końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło nabycie lub wybudowanie i które nie następuje w wykonaniu działalności gospodarczej rodzi obowiązek podatkowy w postaci zapłaty podatku dochodowego.

Zgodnie z art. 10 ust. 5 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych:

W przypadku odpłatnego zbycia, nabytych w drodze spadku, nieruchomości lub praw majątkowych, określonych w ust. 1 pkt 8 lit. a)-c), okres, o którym mowa w tym przepisie, liczy się od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło nabycie lub wybudowanie tej nieruchomości lub nabycie prawa majątkowego przez spadkodawcę.

Do wyliczenia 5-letniego okresu, od którego uzależnione jest opodatkowanie odpłatnego zbycia nieruchomości lub praw majątkowych nabytych w drodze spadku, wliczany jest zatem nie tylko okres własności nieruchomości (praw majątkowych) spadkobiercy, który dokonuje odpłatnego zbycia, ale także okres własności nieruchomości (praw majątkowych) spadkodawcy. Jeżeli od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło nabycie lub wybudowanie nieruchomości bądź nabycie prawa majątkowego przez spadkodawcę, do momentu odpłatnego zbycia nieruchomości (praw majątkowych) przez spadkobiercę upłynęło 5 lat – to odpłatne zbycie nie podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym.

Zatem ustalenie daty nabycia odziedziczonych nieruchomości i ww. praw majątkowych przez spadkodawcę ma istotne znaczenie dla określenia skutków podatkowych ich odpłatnego zbycia.

Natomiast jeżeli spadkodawca również nabył nieruchomość w drodze spadku, moment nabycia tej nieruchomości dla celów stosowania art. 10 ust. 1 pkt 8 w zw. z art. 10 ust. 5 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, przyjąć należy zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego, tj. w chwili śmierci jego spadkodawcy/spadkodawców.

W myśl art. 922 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1061 ze zm.):

Prawa i obowiązki majątkowe zmarłego przechodzą z chwilą jego śmierci na jedną lub kilka osób stosownie do przepisów księgi niniejszej.

Zgodnie z art. 924 Kodeksu cywilnego:

Spadek otwiera się z chwilą śmierci spadkodawcy, natomiast spadkobierca nabywa spadek z chwilą otwarcia spadku (art. 925 Kodeksu cywilnego).

Stosownie do art. 1025 § 1 Kodeksu cywilnego:

Sąd na wniosek osoby mającej w tym interes stwierdza nabycie spadku przez spadkobiercę. Notariusz na zasadach określonych w przepisach odrębnych sporządza akt poświadczenia dziedziczenia.

Powyższe oznacza, że z chwilą śmierci należące do spadkodawcy prawa i obowiązki stają się spadkiem, który podlega przepisom prawa spadkowego, a data śmierci (chwila śmierci) spadkodawcy ustala, kto staje się spadkobiercą oraz co wchodzi w skład masy spadkowej. Z kolei, postanowienie sądu o stwierdzeniu nabycia spadku lub akt poświadczenia dziedziczenia potwierdzają jedynie prawo spadkobiercy do tego spadku od momentu jego otwarcia.

W przedmiotowej sprawie udział w opisanym we wniosku lokalu mieszkalnym w X, odziedziczyła Pani po Pani matce (Spadkodawczyni), która prawo do udziału w tej nieruchomości nabyła w spadku po swoich rodzicach, tj. F i G.A w dacie ich śmierci (tj. odpowiednio (...) 2023 r. i (...) 2022 r.).

W związku z tym sprzedaż przez Panią udziału w przedmiotowej nieruchomości w 2024 r. stanowi dla Pani źródło przychodu, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 ustawy o

podatku dochodowym od osób fizycznych i podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych, bowiem została dokonana przed upływem pięciu lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło jego nabycie.

Zgodnie z art. 30e ust. 1 cyt. ustawy:

Od dochodu z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw określonych w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a – c podatek dochodowy wynosi 19% podstawy obliczenia podatku.

W myśl natomiast art. 30e ust. 2 ww. ustawy:

Podstawą obliczenia podatku, o której mowa w ust. 1, jest dochód stanowiący różnicę pomiędzy przychodem z odpłatnego zbycia nieruchomości lub praw określonym zgodnie z art. 19, a kosztami ustalonymi zgodnie z art. 22 ust. 6c i 6d, powiększoną o sumę odpisów amortyzacyjnych, o których mowa w art. 22h ust. 1 pkt 1, dokonanych od zbywanych nieruchomości lub praw.

Stosownie do art. 19 ust. 1 ww. ustawy:

Przychodem z odpłatnego zbycia nieruchomości lub praw majątkowych oraz innych rzeczy, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8, jest ich wartość wyrażona w cenie określonej w umowie, pomniejszona o koszty odpłatnego zbycia. Jeżeli jednak cena, bez uzasadnionej przyczyny, znacznie odbiega od wartości rynkowej tych rzeczy lub praw, przychód ten określa organ podatkowy w wysokości wartości rynkowej. Przepis art. 14 ust. 1 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.

Pojęcie kosztów odpłatnego zbycia nie zostało przez ustawodawcę zdefiniowane w ustawie, należy zatem stosować językowe rozumienie tego wyrażenia, zgodnie z którym za koszty odpłatnego zbycia nieruchomości lub praw majątkowych uważa się wszystkie wydatki poniesione przez zbywającego, które są konieczne, aby transakcja mogła dojść do skutku (wszystkie niezbędne wydatki bezpośrednio związane z tą czynnością). Można do takich kosztów zaliczyć np.: koszty wyceny sprzedawanej nieruchomości przez rzeczoznawcę majątkowego, koszty pośrednictwa w sprzedaży nieruchomości, wydatki związane ze sporządzeniem przez notariusza umowy cywilnoprawnej, koszty i opłaty sądowe, o ile były ponoszone przez zbywcę. Pomędzy tymi wydatkami a dokonanym zbyciem musi istnieć związek przyczynowo-skutkowy.

Ustalenie kosztów uzyskania przychodu z tytułu odpłatnego zbycia odbywa się natomiast zgodnie z art. 22 ust. 6c lub 6d ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

W myśl art. 22 ust. 6c ww. ustawy:

Koszty uzyskania przychodu z tytułu odpłatnego zbycia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a-c, z zastrzeżeniem ust. 6d, stanowią udokumentowane koszty nabycia lub udokumentowane koszty wytworzenia, powiększone o udokumentowane nakłady, które zwiększyły wartość rzeczy i praw majątkowych, poczynione w czasie ich posiadania.

W myśl art. 22 ust. 6d ww. ustawy:

Za koszty uzyskania przychodu z tytułu odpłatnego zbycia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a-c, nabytych w drodze spadku, darowizny lub w inny nieodpłatny sposób, uważa się udokumentowane nakłady, które zwiększyły wartość rzeczy i praw majątkowych, poczynione w czasie ich posiadania oraz kwotę zapłaconego podatku od spadków i darowizn w takiej części, w jakiej wartość zbywanej rzeczy lub prawa przyjęta do opodatkowania podatkiem od spadków i darowizn odpowiada łącznej wartości rzeczy i praw majątkowych przyjętej do opodatkowania podatkiem od spadków i darowizn. Do kosztów uzyskania przychodu z tytułu odpłatnego zbycia nieruchomości i praw, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a-c, nabytych w drodze spadku zalicza się również udokumentowane koszty nabycia lub wytworzenia poniesione przez spadkodawcę oraz przypadające na podatnika ciężary spadkowe, w takiej części, w jakiej wartość zbywanej rzeczy lub zbywanego prawa odpowiada

łącznej wartości rzeczy i praw majątkowych nabytych przez podatnika. Przez ciężary spadkowe, o których mowa w zdaniu drugim, rozumie się spłacone przez podatnika długi spadkowe, zaspokojone roszczenia o zachówek oraz wykonane zapisy zwykłe i polecenia, również w przypadku, gdy podatnik spłacił długi spadkowe, zaspokoił roszczenia o zachówek lub wykonał zapisy zwykłe i polecenia po dokonaniu odpłatnego zbycia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a-c.

Zgodnie z art. 22 ust. 6e ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych:

Wysokość nakładów, o których mowa w ust. 6c i 6d, ustala się na podstawie faktur VAT w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług oraz dokumentów stwierdzających poniesienie opłat administracyjnych.

Jak wynika z powyższych przepisów, podstawą obliczenia podatku jest dochód, stanowiący różnicę pomiędzy przychodem z odpłatnego zbycia nieruchomości określonym zgodnie z art. 19 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych a kosztami uzyskania przychodu ustalonymi zgodnie z art. 22 ust. 6c, 6d ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Tak obliczony dochód podlega opodatkowaniu 19% podatkiem dochodowym od osób fizycznych.

Stosownie do treści art. 30e ust. 4 ww. ustawy:

Po zakończeniu roku podatkowego podatnik jest obowiązany w zeznaniu podatkowym, o którym mowa w art. 45 ust. 1a pkt 3, wykazać:

- 1) dochody uzyskane w roku podatkowym z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych określonych w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a)-c) i obliczyć należny podatek dochodowy od dochodu, do którego nie ma zastosowania art. 21 ust. 1 pkt 131, lub
- 2) dochody, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 131.

Z kolei, jak stanowi art. 30e ust. 5 ww. ustawy:

Dochodu z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych określonych w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a)-c) nie łączy się z dochodami (przychodami) z innych źródeł.

Stosownie do treści art. 21 ust. 1 pkt 131 ww. ustawy:

Wolne od podatku dochodowego są dochody z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych, o których mowa w art. 30e, w wysokości, która odpowiada iloczynowi tego dochodu i udziału wydatków poniesionych na własne cele mieszkaniowe w przychodzie z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych, jeżeli poczynawszy od dnia odpłatnego zbycia, nie później niż w okresie trzech lat od końca roku podatkowego, w którym nastąpiło odpłatne zbycie, przychód uzyskany ze zbycia tej nieruchomości lub tego prawa majątkowego został wydatkowany na własne cele mieszkaniowe; udokumentowane wydatki poniesione na te cele uwzględnia się do wysokości przychodu z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych.

Należy wyjaśnić, że powyższe zwolnienie obejmuje taką część dochodu uzyskanego z tytułu odpłatnego zbycia nieruchomości, jaka proporcjonalnie odpowiada udziałowi poniesionych wydatków na własne cele mieszkaniowe w osiągniętych przychodach z odpłatnego zbycia.

Cele mieszkaniowe, których sfinansowanie przychodem z odpłatnego zbycia nieruchomości uprawniają do skorzystania ze zwolnienia z opodatkowania, wymienione zostały w art. 21 ust. 25 ww. ustawy.

Z wniosku wynika, że uzyskane ze sprzedaży udziału w lokalu mieszkalnym w X środki pieniężne przeznaczyła Pani m.in. na spłatę kredytu hipotecznego, którym obciążony był lokal mieszkalny w Y. Kredyt został zaciągnięty (...) 2012 r. w (...) we frankach szwajcarskich przez Pani ojca i matkę, przeznaczony na remont mieszkania, który Pani ojciec zrealizował na przełomie 2012 / 2013 roku.

Stosownie do treści art. 21 ust. 25 pkt 1 i 2 cytowanej ustawy:

Za wydatki poniesione na cele, o których mowa w ust. 1 pkt 131, uważa się:

1) wydatki poniesione na:

- a) nabycie budynku mieszkalnego, jego części lub udziału w takim budynku, lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość lub udziału w takim lokalu, a także na nabycie gruntu lub udziału w gruncie albo prawa użytkowania wieczystego gruntu lub udziału w takim prawie, związanych z tym budynkiem lub lokalem,
- b) nabycie spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego lub udziału w takim prawie, prawa do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej lub udziału w takim prawie,
- c) nabycie gruntu pod budowę budynku mieszkalnego lub udziału w takim gruncie, prawa użytkowania wieczystego takiego gruntu lub udziału w takim prawie, w tym również z rozpoczętą budową budynku mieszkalnego, oraz nabycie innego gruntu lub udziału w gruncie, prawa użytkowania wieczystego gruntu lub udziału w takim prawie, jeżeli w okresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 131, grunt ten zmieni przeznaczenie na grunt pod budowę budynku mieszkalnego,
- d) budowę, rozbudowę, nadbudowę, przebudowę lub remont własnego budynku mieszkalnego, jego części lub własnego lokalu mieszkalnego,
- e) rozbudowę, nadbudowę, przebudowę lub adaptację na cele mieszkalne własnego budynku niemieszkalnego, jego części, własnego lokalu niemieszkalnego lub własnego pomieszczenia niemieszkalnego
 - położonych w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego albo w Konfederacji Szwajcarskiej;

2) wydatki poniesione na:

- a) spłatę kredytu (pożyczki) oraz odsetek od tego kredytu (pożyczki) zaciągniętego przez podatnika przed dniem uzyskania przychodu z odpłatnego zbycia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a-c, na cele określone w pkt 1,
- b) spłatę kredytu (pożyczki) oraz odsetek od tego kredytu (pożyczki) zaciągniętego przez podatnika przed dniem uzyskania przychodu z odpłatnego zbycia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a-c, na spłatę kredytu (pożyczki), o którym mowa w lit. a,
- c) spłatę każdego kolejnego kredytu (pożyczki) oraz odsetek od tego kredytu (pożyczki) zaciągniętego przez podatnika przed dniem uzyskania przychodu z odpłatnego zbycia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a-c, na spłatę kredytu (pożyczki), o których mowa w lit. a lub b
 - w banku lub w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, mających siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego albo w Konfederacji Szwajcarskiej, z zastrzeżeniem ust. 29 i 30.

W świetle natomiast art. 21 ust. 25a ww. ustawy:

Wydatki, o których mowa w ust. 25 pkt 1 lit. a-c, uznaje się za wydatki poniesione na cele mieszkaniowe, jeżeli przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1 pkt 131, nastąpiło nabycie własności rzeczy lub praw wymienionych w ust. 25 pkt 1 lit. a-c, w związku z którymi podatnik ponosił wydatki na nabycie.

Ponadto art. 21 ust. 28 powołanej ustawy stanowi, że:

Za wydatki, o których mowa w ust. 25, nie uważa się wydatków poniesionych na:

- 1) nabycie gruntu lub udziału w gruncie, prawa wieczystego użytkowania gruntu lub udziału w takim prawie, budynku, jego części lub udziału w budynku, lub

2) budowę, rozbudowę, nadbudowę, przebudowę, adaptację lub remont budynku albo jego części

- przeznaczonych na cele rekreacyjne.

Na mocy art. 21 ust. 29 powyższej ustawy:

W przypadku gdy kredyt (pożyczka), o którym mowa w ust. 25 pkt 2 lit. a-c, stanowi część kredytu (pożyczki) przeznaczonego na spłatę również innych niż wymienione w tych przepisach zobowiązań kredytowych (pożyczkowych) podatnika, za wydatki poniesione na cele, o których mowa w ust. 1 pkt 131, uważa się wydatki przypadające na spłatę kredytu (pożyczki) określonego w ust. 25 pkt 2 lit. a-c oraz zapłacone odsetki od tej części kredytu (pożyczki), która proporcjonalnie przypada na spłatę kredytu (pożyczki), o których mowa w ust. 25 pkt 2 lit. a-c.

W myśl art. 21 ust. 30 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych:

Przepis ust. 1 pkt 131 nie ma zastosowania do tej części wydatków, o których mowa w ust. 25 pkt 2, które podatnik uwzględnił korzystając z ulg podatkowych, w rozumieniu Ordynacji podatkowej, przy opodatkowaniu podatkiem dochodowym oraz do tej części wydatków, o których mowa w ust. 25 pkt 2, którymi sfinansowane zostały wydatki określone w ust. 25 pkt 1, uwzględnione przez podatnika korzystającego z ulg podatkowych, w rozumieniu Ordynacji podatkowej, przy opodatkowaniu podatkiem dochodowym.

Stosownie do art. 21 ust. 30a ww. ustawy:

Wydatki, o których mowa w ust. 25 pkt 2, obejmują także wydatki na spłatę kredytu (pożyczki) oraz odsetek od tego kredytu (pożyczki), zaciągniętego w związku ze zbywaną nieruchomością lub prawem majątkowym na cele określone w ust. 25 pkt 1, w tym także gdy wydatki te odpowiadają równowartości wydatków uwzględnionych w kosztach uzyskania przychodu z tytułu odpłatnego zbycia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a-c, które sfinansowane zostały tym kredytem (pożyczką).

Należy zauważyć, że wszelkiego rodzaju ulgi czy zwolnienia są odstępstwem od konstytucyjnej zasady równości i powszechności opodatkowania, w sposób szczegółowy uregulowanymi w przepisach materialnego prawa podatkowego. Są one przywilejami, z których podatnik ma prawo, a nie obowiązek skorzystania. Zatem, oceniając ciężące na nim obowiązki wynikające z zastosowania danej ulgi czy zwolnienia podatkowego należy dokonać ścisłej, literalnej wykładni przepisu regulującego daną ulgę czy zwolnienie. W związku z tym, tylko wydatkowanie środków uzyskanych z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych – w terminie i na cele wskazane w art. 21 ust. 1 pkt 131, a szczegółowo określone w art. 21 ust. 25 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, pozwala na zastosowanie przedmiotowego zwolnienia.

Ponadto treść art. 21 ust. 1 pkt 131 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, wskazuje, że oprócz czasu, w którym przychód z odpłatnego zbycia nieruchomości ma zostać wydatkowany, istotny jest również cel, na który został wydatkowany.

Ustawodawca w art. 21 ust. 25 ww. ustawy zawarł katalog wydatków stanowiących „własne cele mieszkaniowe” podatnika, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 131 ww. ustawy. Katalog tych wydatków ma charakter zamknięty – jest to wyliczenie enumeratywne. Ustawodawca formułując zwolnienie przedmiotowe w sposób jednoznaczny wskazał realizację celów mieszkaniowych, które pozwalają na skorzystanie ze zwolnienia z opodatkowania dochodu ze sprzedaży.

Ze zwolnienia tego wypływa daleko idąca konsekwencja zawarta w stwierdzeniu „własne cele mieszkaniowe”. Poprzedzenie wyrażenia „cele mieszkaniowe” przymiotnikiem „własne” świadczy o tym, że ustawodawca przewidując podstawę do zastosowania ww.

zwolnienia i dopisując ten przymiotnik podkreślił, że celem nadrzędnym jest zwolnienie tylko takiego przychodu, który wydatkowany zostanie na zaspokojenie „własnych celów mieszkaniowych”, rozumianych jako potrzeba zapewnienia sobie dachu nad głową.

Tak więc uregulowane w art. 21 ust. 1 pkt 131 ww. ustawy, zwolnienie od podatku dochodowego w zamierzeniach ustawodawcy realizować ma cel, jakim jest zaspokojenie własnych potrzeb mieszkaniowych podatnika, a nie lokata kapitału lub zdobywanie źródła zarobkowania bądź zapewnienie dachu nad głową innym osobom niż podatnik. Wyraz „mieszkaniowe” w wyrażeniu „własne cele mieszkaniowe” należy odnosić podmiotowo do zamiaru zamieszkiwania związanego z różnymi sposobami wydatkowania przychodu, a nie do wydatkowania przychodu w znaczeniu jedynie przedmiotowym.

Zamiarem ustawodawcy tworzącego zwolnienie przedmiotowe w art. 21 ust. 1 pkt 131 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, było zachęcanie podatników do nabywania w miejsce zbywanych praw majątkowych czy nieruchomości, innych nieruchomości lub praw przeznaczonych do zaspokajania ich indywidualnych potrzeb mieszkaniowych.

U podstaw omawianego zwolnienia leży założenie, że nie powinny być opodatkowane środki wydane na realizację własnego celu mieszkaniowego. Powyższe wnioski wynikają wprost z brzmienia przepisu normującego powyższe zwolnienie.

Z treści art. 21 ust. 25 pkt 2 ww. ustawy, jasno wynika więc, że kredyt, na którego spłatę zostanie przeznaczony przychód z odpłatnego zbycia nieruchomości musi być kredytem zaciągniętym na udokumentowane własne cele mieszkaniowe, które zostały wymienione w art. 21 ust. 25 pkt 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Celem ustawodawcy było bowiem premiowanie zaspokojenia własnych potrzeb mieszkaniowych przez podatnika. Spłacony kredyt (pożyczka) nie ma być jakimkolwiek kredytem (pożyczką), lecz musi spełniać ściśle określone ustawą wymagania.

Musi to być bowiem kredyt (pożyczka) – co wynika literalnie z art. 21 ust. 25 pkt 2 ww. ustawy – zaciągnięty przez podatnika na cele określone w pkt 1. Przepis wyraźnie bowiem stanowi, że kredyt (pożyczka) mają być zaciągnięte na cele określone w pkt 1, a więc na cele mieszkaniowe oraz, aby spłacany kredyt zaciągnięty był przed dniem uzyskania przychodu ze sprzedaży lokalu mieszkalnego i aby kredyt ten zaciągnięty był przez osobę, która uzyskuje przychód ze sprzedaży (podatnika).

Jednym z celów, których realizacja uprawnia do zwolnienia jest wskazana w art. 21 ust. 25 pkt 2 lit. a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, spłata kredytu (pożyczki) oraz odsetek od tego kredytu (pożyczki) zaciągniętego przez podatnika przed dniem uzyskania przychodu z odpłatnego zbycia, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a-c, na cele określone w pkt 1, w banku lub w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, mających siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w innym państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego albo w Konfederacji Szwajcarskiej. Stosownie do treści art. 21 ust. 25 pkt 1 lit. d ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, za wydatki poniesione na cele, o których mowa w ust. 1 pkt 131, uważa się wydatki poniesione na budowę, rozbudowę, nadbudowę, przebudowę lub remont własnego budynku mieszkalnego, jego części lub własnego lokalu mieszkalnego.

Podatnikiem jest zaś osoba, u której powstał z tytułu sprzedaży nieruchomości obowiązek podatkowy. To oznacza, że spłata kredytu, który został zaciągnięty przez inną niż podatnik osobę – na remont przez nią nieruchomości – nie stanowi w świetle powołanego przepisu wydatku na własne cele mieszkaniowe.

Należy podkreślić, że ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych dopuszcza możliwość skorzystania ze zwolnienia podatkowego poprzez przeznaczenie przychodu ze sprzedaży na wskazane w tej ustawie cele mieszkaniowe, o jakich mowa w art. 21 ust. 1

pkt 131 w związku z art. 21 ust. 25 pkt 2 lit. a ww. ustawy. Niemniej jednak, aby podatnik mógł wywodzić prawo do zastosowania przedmiotowego zwolnienia, a tym samym z niego skorzystać, musi bezwzględnie spełnić wynikające z tego przepisu warunki.

W opisanym we wniosku stanie faktycznym warunek wydatkowania przychodu na własne cele mieszkaniowe nie został spełniony, jako że uzyskany przez Panią przychód przeznaczyła Pani na spłatę kredytu, którego Pani nie zaciągnęła. Kredytobiorcą jest w tym przypadku poprzedni właściciel nieruchomości. Taki sposób wydatkowania przez Panią przychodu nie wypełnia dyspozycji wydatkowania przychodu na własne cele mieszkaniowe, o czym wprost stanowi przepis art. 21 ust. 1 pkt 131 w zw. z art. 21 ust. 25 pkt 2 lit. a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

W przedstawionym stanie faktycznym sprawy, to Pani rodzice zaciągnęli kredyt hipoteczny, a nie Pani, natomiast przychód z odpłatnego zbycia udziału w nieruchomości uzyskała Pani, tym samym nie została zachowana tożsamość podmiotów.

Jeszcze raz należy podkreślić, że z treści przepisu art. 21 ust. 25 pkt 2 lit. a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych wynika, że za wydatki poniesione na własne cele mieszkaniowe uważa się wydatki poniesione na spłatę kredytu oraz odsetek od tego kredytu zaciągniętego przez podatnika przed dniem uzyskania przychodu z odpłatnego zbycia nieruchomości, na cele określone w art. 21 ust. 25 pkt 1 ww. ustawy. Oznacza to, że zarówno czynność i cel zaciągnięcia kredytu, jak i uzyskanie przychodu z odpłatnego zbycia nieruchomości musi dotyczyć tego samego podatnika a nie innych osób (co nie ma miejsca w niniejszej sprawie).

Pani wątpliwości budzi ponadto kwestia czy przeznaczenie środków ze sprzedaży udziału w lokalu mieszkalnym w X na pokrycie zaległości spółdzielczych związanych z niezapłaconym czynszem może zostać uznane za wydatek na własne cele mieszkaniowe zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt 131 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Ponownie wskazuję, że powołany powyżej przepis art. 21 ust. 1 pkt 131 ustawy o podatku dochodowym wiąże skutki prawne w postaci zwolnienia od opodatkowania z faktem przeznaczenia - w warunkach określonych w ustawie - uzyskanego z tytułu odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych przychodu wyłącznie na cele wymienione w przepisie art. 21 ust. 25 ww. ustawy.

Zatem wydatki poniesione na pokrycie zaległości spółdzielczych związanych z niezapłaconym czynszem nie znajdują prawnego uzasadnienia aby mogły zostać uznane za realizację celów mieszkaniowych. Przeznaczenie środków uzyskanych ze sprzedaży udziału w lokalu mieszkalnym na zaległy czynsz do spółdzielni nie zostało ujęte w katalogu wydatków uprawniających do skorzystania z omawianego zwolnienia, wskazanym w art. 21 ust. 25 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Podsumowując, wydatkowanie przychodu uzyskanego z odpłatnego zbycia udziału w lokalu mieszkalnym, który nabyła Pani w drodze spadku, na spłatę kredytu zaciągniętego przez inne osoby oraz na spłatę zaległości spółdzielczych nie uprawnia Panią do zastosowania zwolnienia określonego w art. 21 ust. 1 pkt 131 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Dodatkowe informacje

Informacja o zakresie rozstrzygnięcia

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego, który Pani przedstawiła i stanu prawnego, który obowiązywał w dacie zaistnienia zdarzenia.

Końcowo zaznaczam że procedura wydawania indywidualnych interpretacji przepisów prawa podatkowego nie podlega regułom przewidzianym dla postępowania podatkowego, czy kontrolnego. Nie prowadzę również postępowania dowodowego. Dlatego odpowiedzi udzielono wyłącznie w oparciu o informacje podane we wniosku.

Ponadto wyjaśniam, że 8 lipca 2025 r. wpłynęło Pani pismo (przesłane przez Ministerstwo Finansów) stanowiące odpowiedź na wezwanie, które wysłaliśmy do Pani 10 czerwca 2025 r. (znak wezwania 0115#KDIT3.4011.396.2025.2.KP).

Brak Pani odpowiedzi na wyżej wskazane wezwanie (braku wpływu niniejszego pisma) stanowiło podstawę dla zakończenia postępowania w tej sprawie (postępowanie w sprawie wydania interpretacji indywidualnej z wniosku złożonego przez Panią 24 kwietnia 2025 r. - procedowanego pod znakiem 0115-KDIT3.4011.396.2025.KP - zostało zakończone 7 lipca 2025 r. wydaniem postanowienia znak 0115-KDIT3.4011.396.2025.3.KP o pozostawieniu tego wniosku bez rozpatrzenia).

Ze względu na okoliczność, że przedmiotowe uzupełnienie (wniesione przez Panią w terminie do dokonania tej czynności) zostało nam przekazane 8 lipca 2025 r. przez Ministerstwo Finansów, powołane postanowienie - z dniem wydania tej interpretacji - staje się bezprzedmiotowe.

Pouczenie o funkcji ochronnej interpretacji

- Funkcję ochronną interpretacji indywidualnych określają przepisy art. 14k-14n ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (t.j. Dz.U. z 2025 r. poz. 111 ze zm.). Interpretacja będzie mogła pełnić funkcję ochronną, jeśli Pani sytuacja będzie zgodna (tożsama) z opisem stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego i zastosuje się Pani do interpretacji.
- Zgodnie z art. 14na § 1 Ordynacji podatkowej:
Przepisów art. 14k-14n Ordynacji podatkowej nie stosuje się, jeśli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej jest elementem czynności, które są przedmiotem decyzji wydanej:
 - 1) z zastosowaniem art. 119a;
 - 2) w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;
 - 3) z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści.
- Zgodnie z art. 14na § 2 Ordynacji podatkowej:
Przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli korzyść podatkowa, stwierdzona w decyzjach wymienionych w § 1, jest skutkiem zastosowania się do utrwalonej praktyki interpretacyjnej, interpretacji ogólnej lub objaśnień podatkowych.

Pouczenie o prawie do wniesienia skargi na interpretację

Ma Pani prawo do zaskarżenia tej interpretacji indywidualnej do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

Zasady zaskarzania interpretacji indywidualnych reguluje ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 935 ze zm.; dalej jako „PPSA”).

Skargę do Sądu wnosi się za pośrednictwem Dyrektora KIS (art. 54 § 1 PPSA). Skargę należy wnieść w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia interpretacji indywidualnej (art. 53 § 1 PPSA):

- w formie papierowej, w dwóch egzemplarzach (oryginał i odpis) na adres: Krajowa Informacja Skarbowa, ul. Warszawska 5, 43-300 Bielsko-Biała (art. 47 § 1 PPSA), albo
- w formie dokumentu elektronicznego, w jednym egzemplarzu (bez odpisu), na adres Krajowej Informacji Skarbowej na platformie ePUAP: /KIS/wnioski albo /KIS/SkrytkaESP (art. 47 § 3 i art. 54 § 1a PPSA).

Skarga na interpretację indywidualną może opierać się wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do

zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną (art. 57a PPSA).

Podstawa prawna dla wydania interpretacji

Podstawą prawną dla wydania tej interpretacji jest art. 13 § 2a oraz art. 14b § 1 Ordynacji podatkowej.